

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE CULTURA I ESPORT

15877 *Reial decret 1090/2020, de 9 de desembre, pel qual es modifica el Reial decret 1084/2015, de 4 de desembre, pel qual es desplega la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema.*

La modificació del Reial decret 1084/2015, de 4 de desembre, pel qual es desplega la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema, sorgeix com a resposta a les adaptacions necessàries que s'han anat posant de manifest amb l'aplicació de la norma, tenint en compte tant el caràcter dinàmic del sector al qual va adreçat com les modificacions legislatives produïdes des que es va aprovar, concretament l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i que afecten determinats procediments, així com la modificació de l'article 36 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

Les modificacions es refereixen a diferents matèries que es poden englobar en dos blocs diferenciats. D'una banda, les que afecten el foment de l'activitat cinematogràfica i audiovisual i, de l'altra, les de caràcter procedimental i de millora d'aspectes tècnics.

Si es comença per l'últim bloc, amb aquest Reial decret es culmina el procés pel qual la relació entre l'Administració i les persones interessades, tant físiques com jurídiques, passa a establir-se únicament per mitjans electrònics per a tots els procediments en què l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales exerceix les seves potestats en relació amb les activitats cinematogràfiques i audiovisuals.

D'aquesta manera, l'obligació que ja existia per a totes les persones jurídiques d'acord amb l'article 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, s'estén ara també a les persones físiques, en virtut de la facultat que estableix l'article 14.3 de la norma esmentada que permet a l'Administració establir l'obligació de relacionar-s'hi per mitjans electrònics, tenint en compte que es tracta de professionals del sector cinematogràfic i audiovisual, i que per motiu de la seva dedicació professional disposen de la infraestructura i la capacitat tècnica necessària per efectuar la seva comunicació per mitjans electrònics.

D'altra banda, amb aquest Reial decret s'estableix que totes les sales d'exhibició cinematogràfica han de complir les seves obligacions de control d'assistència i declaració de rendiments amb la concurrència de les entitats denominades «Bústies», això és, a través del procediment ordinari que preveu l'Ordre CUL/1772/2011, de 21 de juny, per la qual s'estableixen els procediments per al còmput d'espectadors de les pel·lícules cinematogràfiques, així com les obligacions, requisits i funcionalitats tècniques dels programes informàtics a l'efecte del control d'assistència i rendiment de les obres cinematogràfiques a les sales d'exhibició.

Per a això, s'elimina el procediment simplificat que regula l'Ordre CUL/1772/2011, de 21 de juny, que ja en el moment de la seva promulgació era absolutament residual i que el ja derogat Reial decret 2062/2008, de 12 de desembre, pel qual es desplega la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema, va concebre com una situació transitòria per a les sales de cinema que no tinguessin en aquell moment caràcter informatitzat.

Com a contrapartida, i en línia amb aquesta utilització de mitjans electrònics, es flexibilitza el sistema d'expedició dels títols d'accés a les sales i s'elimina l'obligació de conservar les entrades físiques, a l'efecte del control d'assistència i rendiments que efectua l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales.

Una altra qüestió que cal destacar és el desplegament reglamentari del règim especial de qualificació per grups d'edat aplicable als tràilers de les pel·lícules cinematogràfiques projectats en les sales d'exhibició cinematogràfica, que s'efectua d'acord amb el que estableix l'article 8.3 de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, mitjançant el qual es precisa de manera clara qui són els subjectes obligats a comunicar al públic la qualificació

d'aquests tràilers i es modula aquesta obligació en cas que el tràiler es projecti juntament amb una pel·lícula cinematogràfica la qualificació de la qual sigui per a una edat igual o superior a la del tràiler. Finalment, per atorgar més seguretat jurídica al respecte, s'indica expressament que les comunicacions comercials sobre les pel·lícules que efectuïn les persones físiques o jurídiques prestadores del servei de comunicació audiovisual televisiva es regeixen per la seva legislació específica.

Pel que fa a l'adaptació del text a les modificacions legislatives destaca la nova redacció del procediment sancionador, de la qual s'eliminen les referències a la normativa ja derogada, amb la qual cosa s'atorga més seguretat jurídica, i s'inclou expressament la remissió als principis generals de la potestat sancionadora que estableix la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, així com al procediment administratiu comú i a les seves especialitats respecte al procediment sancionador que recull la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Així mateix, i com a novetat, s'estableix el règim de reduccions de l'import de les sancions en els supòsits de reconeixement de responsabilitat i pagament voluntari per part de les persones presumptament infractores.

Les modificacions que afecten el foment de l'activitat cinematogràfica i audiovisual consisteixen en la flexibilització del règim d'aprovació de les coproduccions internacionals, d'una banda, i, de l'altra, en l'ampliació dels supòsits i les condicions del que s'ha d'entendre per «obra audiovisual difícil» a l'efecte del còmput de la intensitat màxima de les ajudes que poden percebre aquestes obres.

Pel que fa a les coproduccions internacionals es facilita l'admissió de personal extracomunitari o no pertanyent als països coproductors, que ja es preveu actualment com a excepció a la regla general, però que mitjançant aquesta modificació n'incrementa el percentatge i, a més, amb la possibilitat que es reconegui com a cost per la part espanyola. Així mateix es promou l'aprovació de les coproduccions financeres, i es matisa per a aquest tipus de coproduccions certs requisits que s'exigeixen actualment, de manera que la seva regulació estigui en línia amb les pràctiques del mercat internacional.

Finalment, mitjançant aquesta norma s'estableixen nous criteris per a la identificació de determinades obres com a «obres audiovisuals difícils», d'acord amb el que disposa la Comunicació de la Comissió sobre l'ajuda estatal a les obres cinematogràfiques i altres produccions del sector audiovisual, de 15 de novembre de 2013 (2013/C332/01), així com l'article 54 del Reglament 651/2014 de la Comissió, de 17 de juny de 2014, pel qual es declaren determinades categories d'ajudes compatibles amb el mercat interior en aplicació dels articles 107 i 108 del Tractat.

Segons aquesta normativa europea, correspon als estats membres la identificació d'aquestes obres en instaurar règims o concedir ajudes; i es permet que la intensitat màxima del conjunt de les ajudes que puguin percebre aquestes obres cobreixi fins al 100% dels costos subvencionables.

L'adaptació dels criteris que permeten identificar una obra com a «obra audiovisual difícil» a les circumstàncies actuals s'ha portat a terme tenint en compte de manera conjunta tant les ajudes com els incentius fiscals als quals pot optar l'obra, i es valoren des d'aquesta perspectiva els supòsits en què es considera prioritari pal·liar les dificultats de finançament que tenen determinats projectes per introduir-se al mercat i consolidar-hi la seva presència i s'ofereix, d'aquesta manera, una resposta normativa coordinada en els àmbits tributari i subvencional. I en aquest context s'ha produït la modificació recent de l'article 36.1 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, que regula la deducció per inversions en produccions cinematogràfiques i sèries audiovisuals.

La nova regulació inclou més supòsits protegits i un augment del percentatge sobre el cost reconegut de les obres audiovisuals que serveix de límit màxim d'ajuda pública que s'ha de percebre.

Així doncs, a la llista ja existent, formada pels curtsmetratges, les produccions de «nous realitzadors» i les obres rodades en llengües cooficials diferents del castellà, s'afegeixen les obres fetes exclusivament per directors, com a manera de pal·liar les dificultats que tenen aquests projectes per introduir-se al mercat i consolidar-hi la seva presència.

D'altra banda, es vol donar resposta al suport més gran que necessiten els projectes dirigits per cineastes amb discapacitat, de manera que, segons estableix la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, puguin desenvolupar i utilitzar el seu potencial creatiu, artístic i intel·lectual, no només en benefici propi sinó també per a l'enriquiment de la societat.

Així mateix, passen a tenir aquesta consideració d'«obra audiovisual difícil» aquelles amb un valor cultural i artístic especial que necessitin un suport excepcional de finançament públic, les obres documentals, les obres d'animació amb pressupostos baixos i les obres audiovisuals fetes en règim de coproducció amb països iberoamericans, que tenen una gran rellevància cultural, però que moltes vegades tenen una presència escassa a les pantalles.

A més de les incursions assenyalades, respecte al supòsit ja existent de produccions dirigides per un «nou realitzador», la norma adapta el text al llenguatge inclusiu en matèria de gènere i augmenta el límit màxim del pressupost de producció per considerar l'obra difícil, de manera que passa de 300.000 euros a 1.500.000 euros.

Finalment, s'augmenta el límit màxim d'ajudes que poden rebre les obres audiovisuals difícils, que es fixa en els percentatges següents del cost reconegut: els curtmetratges passen del 75% al 85% d'aquest cost; les obres dels nous realitzadors i les noves realitzadores, amb un límit actual del 70%; les obres en llengües cooficials, amb un límit actual del 60%; i el nou supòsit de les obres dirigides per persones amb discapacitat passen a assolir totes el 80%. Els nous supòsits d'obres fetes exclusivament per directores, d'obres d'un valor cultural especial, de documentals i d'obres d'animació poden assolir ajudes de fins al 75% del cost reconegut, i, finalment, les obres fetes en règim de coproducció amb països iberoamericans poden assolir ajudes de fins al 60% del cost esmentat.

Aquest Reial decret s'adequa als principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Es tracta d'una norma necessària i eficaç. Les mesures relatives a les coproduccions internacionals són necessàries pel fet que obeeixen a les pràctiques del mercat internacional en aquest camp, i permeten així que Espanya entri a coproduir projectes de potencial i prestigi internacionals en situació d'igualtat respecte a altres països.

Les modificacions que afecten la identificació de determinades obres com a «obres audiovisuals difícils» són necessàries pel fet que representen l'adaptació a l'àmbit de les ajudes a la cinematografia del que preveu l'àmbit tributari per als incentius fiscals, alhora que representen el mitjà necessari i més adequat per conformar una política integral de foment de la igualtat de gènere així com de suport a les persones amb discapacitat, i d'impuls a les obres que tenen dificultats per introduir-se al mercat; tot això juntament amb les millores que es van efectuant en aquest mateix sentit en les bases reguladores de les ajudes a la producció cinematogràfica.

La modificació mitjançant la qual s'estableix de manera sistemàtica el règim especial de qualificació per grups d'edat aplicable als tràilers de les pel·lícules cinematogràfiques és necessària pel fet que representa el desplegament reglamentari que preveu al respecte l'article 8.3 de la Llei 55/2007, de 28 de desembre.

De la mateixa manera, les modificacions relatives al procediment sancionador, a més de comportar un augment de la seguretat jurídica de la ciutadania, són necessàries pel fet que representen una adaptació a les diverses modificacions legislatives produïdes i es porten a terme en l'exercici del desplegament reglamentari que exigeix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Es tracta, així mateix, d'una norma proporcional, ja que imposa les obligacions necessàries que exigeix la normativa tant estatal com europea sobre el límit màxim conjunt en l'obtenció de subvencions.

Finalment, hi ha una compensació entre les necessàries càrregues administratives introduïdes i l'eliminació d'altres ja existents, la qual cosa redunda en l'eficiència de la norma.

Aquest Reial decret consta d'un article únic, una disposició transitòria única, una disposició derogatòria única i una disposició final única.

En l'elaboració d'aquesta norma s'han consultat les entitats representatives dels sectors afectats i les comunitats autònomes.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de la disposició final quarta de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, que habilita el Govern per dictar les normes reglamentàries que requereixin el seu desplegament i aplicació.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Cultura i Esport, amb l'aprovació prèvia de la ministra de Política Territorial i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 9 de desembre de 2020,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1084/2015, de 4 de desembre, pel qual es desplega la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema.*

El Reial decret 1084/2015, de 4 de desembre, pel qual es desplega la Llei 55/2007, de 28 de desembre, del cinema, queda modificat en els termes següents:

U. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Potestats administratives i relacions per mitjans electrònics.*

1. L'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales ha d'exercir les potestats següents en relació amb les activitats cinematogràfiques i audiovisuals:

a) Certificar la nacionalitat espanyola de les pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals.

b) Atorgar la qualificació per edats de les pel·lícules cinematogràfiques i de les altres obres audiovisuals que no estiguin exceptuades segons el que estableix l'article 6.4.

c) Aprovar els projectes de coproducció internacional de les pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals fetes en aquest règim.

d) Verificar el compliment de les obligacions legals i reglamentàries establertes en l'exercici de les activitats de producció, distribució i exhibició cinematogràfica i audiovisual; així com les derivades de l'accés a les mesures de foment que regula el capítol III.

e) La gestió del Registre administratiu d'empreses cinematogràfiques i audiovisuals.

2. La relació amb l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales de les persones físiques i jurídiques interessades en els tràmits relatius a qualsevol dels procediments esmentats anteriorment s'ha d'efectuar obligatòriament per mitjans electrònics, a través de la seua electrònica del Ministeri de Cultura i Esport mitjançant els models normalitzats disponibles en aquesta.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«4. Estan exceptuades del que disposen els apartats anteriors, i es regeixen per la seva normativa específica, les pel·lícules per a televisió i les sèries de televisió, així com les altres obres audiovisuals creades per a la seva divulgació a través de mitjans en què la seva regulació específica prevegi sistemes d'autoregulació, codis de conducta o altres mecanismes per al control dels continguts divulgats pels mitjans esmentats, especialment els anuncis publicitaris sobre pel·lícules cinematogràfiques i altres obres audiovisuals efectuats pels prestadors del servei de comunicació audiovisual televisiva, regulats a la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, que es regeixen pel que disposa la normativa específica esmentada. No obstant això, quan les obres

esmentades siguin beneficiàries d'alguna ajuda que recull el capítol III de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, són objecte de qualificació per l'ICAA.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«1. La qualificació per edats l'ha de sol·licitar l'empresa productora o distribuïdora de la pel·lícula cinematogràfica o una altra obra audiovisual mitjançant una sol·licitud dirigida a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, que s'ha de presentar a través de la seu electrònica del Ministeri de Cultura i Esport, segons el model disponible en aquesta seu.

A la sol·licitud s'ha d'adjuntar:

- a) Una proposta del grup d'edat concret per al qual se sol·licita la qualificació.
- b) Una còpia íntegra de l'obra, en qualsevol suport, amb contingut idèntic al que s'hagi d'exhibir en sales o comercialitzar en un altre àmbit.
- c) Una memòria que detalli el títol original i de comercialització, l'empresa distribuïdora, o productora en el cas de pel·lícules espanyoles, l'any de producció, el director o directora i la sinopsi argumental de l'obra, així com la seva durada o metratge, segons el suport de què es tracti.
- d) Si la llengua original no és el castellà, el text complet dels diàlegs traduït al castellà.
- e) Quan es tracti d'obres no espanyoles, un certificat de nacionalitat de l'obra expedit per l'organisme oficial competent del país de producció o, si no n'hi ha, un document acreditatiu d'aquesta legalitzat al país de producció que contingui, almenys, les dades que especifica el paràgraf c) que puguin ser conegudes al país d'origen.
- f) Un justificant de l'abonament de la taxa corresponent.
- g) Als efectes d'acreditar la tinença lícita dels drets, s'ha de presentar el contracte de distribució de la pel·lícula, una certificació del Registre de la propietat intel·lectual en què consti la seva inscripció o altra documentació que ho acrediti fefaentment. Si la llengua original d'aquests documents no és el castellà, s'han de presentar, a més, traduïts a aquesta llengua.

L'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales pot valorar la identificació de l'obra audiovisual mitjançant codis o registres internacionals emesos per entitats reconegudes o, en l'àmbit nacional, per la certificació emesa per entitats gestores de drets o associacions representatives de la distribució d'obres audiovisuals.»

Quatre. L'apartat 3 de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«3. D'acord amb el que disposa l'article 8.3 de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, el règim especial aplicable a la qualificació dels tràilers de les pel·lícules cinematogràfiques que es projectin en sales d'exhibició amb finalitats promocionals és el següent:

- a) La comunicació al públic de la qualificació dels tràilers de les pel·lícules l'han de portar a terme les persones titulars de les sales d'exhibició i ha de reflectir de manera clarament perceptible i diferenciada quina és la qualificació obtinguda pel tràiler i quina la corresponent a la pel·lícula.
- b) En els casos en què s'exhibeixi el tràiler d'una pel·lícula que encara no hagi estat qualificada, juntament amb la qualificació que hagi rebut el tràiler s'ha d'indicar: "Pel·lícula pendent de qualificació."
- c) Es pot ometre la comunicació al públic de la qualificació del tràiler quan la seva exhibició es faci juntament amb una pel·lícula la qualificació de la qual sigui per a una edat igual o superior a la del tràiler.»

Cinc. El paràgraf b) de l'article 10.1 queda redactat de la manera següent:

«b) Que les faci personal creatiu, segons la definició de l'article 4.j) de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, i la resta de personal tècnic, que tinguin la nacionalitat d'algun dels països als quals pertanyen les empreses coproductores. No obstant això, es permet que fins a un 15% d'aquest personal sigui de nacionalitat d'un país no pertanyent a la Unió Europea o no pertanyent als països coproductors.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«2. Les sol·licituds d'aprovació d'una coproducció internacional que es dirigeixin a l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales s'han de presentar a través de la seu electrònica del Ministeri de Cultura i Esport, segons el model disponible en aquesta seu.

A la sol·licitud s'ha d'adjuntar:

a) Un document acreditatiu de la cessió de l'autor o els autors del guió o, si s'escau, de l'opció o cessió de l'obra preexistent, i una certificació acreditativa de la inscripció del guió al Registre de la propietat intel·lectual.

b) El guió de la pel·lícula cinematogràfica o de l'altra obra audiovisual i el pla de rodatge.

c) Un pressupost econòmic del projecte, segons el model oficial, que indiqui les partides i els conceptes que corresponen a cada país que participi en la coproducció.

d) Una relació nominal del personal creatiu segons la definició de l'article 4.j) de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, i la resta de personal tècnic, amb expressió de la seva nacionalitat.

e) Un contracte de coproducció que ha d'especificar els pactes de les parts relatius als diferents aspectes que regula aquest Reial decret, amb indicació precisa de la participació de cada empresa coproductora, les aportacions de personal creatiu segons la definició de l'article 4.j) de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, i la resta de personal tècnic, les transferències dineràries de cada empresa coproductora i el repartiment de mercats i beneficis. Quan el contracte de coproducció estigui redactat en una llengua diferent del castellà, se n'ha de presentar, a més, una traducció a aquesta llengua.»

Set. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«4. L'aprovació de les coproduccions financeres es pot sol·licitar amb el rodatge iniciat o finalitzat, però sempre abans de la sol·licitud de la qualificació i la nacionalitat de l'obra. És necessari, a més, que s'admeti l'aprovació en aquests mateixos termes per part dels països coproductors.»

Vuit. L'apartat 2 de l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«2. Cada part en la coproducció s'ha de fer càrrec, com a norma general, de les despeses corresponents al personal creatiu segons la definició de l'article 4.j) de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, i la resta de personal tècnic de la seva mateixa nacionalitat, i no es reconeixen com a aportacions de la part espanyola, als efectes de reconeixement de cost, les partides i els conceptes que figurin en el projecte a càrrec d'un altre país coproductor.

Als efectes de les ajudes públiques que pugui generar en el seu moment la pel·lícula cinematogràfica o l'altra obra audiovisual, pot integrar el cost assumit per l'empresa coproductora espanyola o empresa no espanyola nacional d'estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu amb sucursal a Espanya la participació de personal creatiu que hagi estat admesa com a excepció segons el que disposa l'article 10.1.b) sempre que es tracti de personal que pertanyi

a països de la Unió Europea. No es reconeixen com a part del cost espanyol les despeses derivades de personal que pertanyi a països extracomunitaris, tret que aquest personal tingui una targeta o autorització de residència en vigor a Espanya.»

Nou. El paràgraf a) de l'article 12.1 queda redactat de la manera següent:

«a) Que el projecte estigui en condicions de ser considerat nacional del país la coproducció del qual sigui majoritària.»

Deu. L'apartat 4 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«4. L'inici de l'activitat d'exhibició es pot produir des del mateix dia de la presentació de la comunicació prèvia, sense perjudici del que estableix l'article 69.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.»

Onze. L'article 16 queda redactat de la manera següent:

«Article 16. *Informació per al públic.*

1. Les persones titulars de les sales d'exhibició han d'exposar la informació següent, al lloc de les taquilles on sigui clarament perceptible per al públic, així com de manera accessible per a les persones amb discapacitat:

a) La qualificació per grups d'edat de les pel·lícules cinematogràfiques i dels tràilers que formin part del programa, segons estableix l'article 8.3. Aquesta qualificació l'han de comunicar a les sales d'exhibició les empreses distribuïdores de les pel·lícules programades.

b) El preu de les localitats.

c) La prohibició de la gravació de les pel·lícules, així com, si s'escau, de la introducció de càmeres o qualsevol tipus d'instrument destinat a gravar imatge o so, establerta a l'article 15.3 de la Llei 55/2007, de 28 de desembre, que es pot incloure juntament amb la resta de les condicions per a l'exercici del dret d'admissió a les sales.

d) Els serveis d'accessibilitat disponibles, tant a les pel·lícules com a les sales, així com el mitjà d'accés a aquests, amb la indicació de les dates, els horaris i les sales de les sessions amb accessibilitat.

2. S'han d'emetre i facilitar al públic, prèviament a la seva entrada a les sales d'exhibició, els títols d'accés corresponents en suport material o immaterial. Sempre que es gaudeixi d'un títol que habiliti per no abonar l'import íntegre de la localitat, s'ha de canviar per un títol d'accés, al qual se li ha d'assignar un contravalor.

3. Els títols d'accés a les sales d'exhibició cinematogràfica han de contenir com a mínim les dades següents:

a) Denominació de l'empresa o de la persona titular de la sala d'exhibició i número d'identificació fiscal.

b) Nom de la sala i adreça postal.

c) Classe de localitat a la qual dona dret.

d) Identificador alfanumèric que impedeixi duplicitats dins d'una sessió.

e) Títol de la pel·lícula.

f) Preu, amb l'IVA, o impost específic d'una comunitat autònoma, inclòs. El preu únicament fa referència als conceptes necessaris que donin dret d'accés a la sala i al visionament de la pel·lícula en el format triat, exclòs l'import que pugui correspondre a la venda d'altres productes o a la prestació d'altres serveis.

g) Data i hora de la sessió per a la qual és vàlid el títol.

4. Els títols d'accés poden ser individuals o poden estar agrupats, de manera que una transacció correspongui a diversos títols d'accés sota un únic codi de lectura electrònica per al control d'accés a la sala. En tots dos casos ha de figurar

tota la informació a què es refereix l'apartat 3 i han de quedar registrats per al control de la sala per part de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals.

5. A aquests efectes, l'arxiu o arxius electrònics en què consti el registre individualitzat dels títols d'accés tant materials com immaterials s'han de poder posar a disposició de l'Institut en les seves activitats de verificació i control, fins i tot les que es facin mitjançant la visita a les sales, i s'han de conservar de manera electrònica durant quatre anys.»

Dotze. L'apartat 2 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«2. Els informes d'exhibició s'han de presentar a l'Institut per mitjans electrònics amb la concurrència de programes informàtics homologats prèviament per l'Institut per a aquesta finalitat, d'acord amb els requisits i les funcionalitats tècniques que s'especifiquin mitjançant una ordre ministerial, en la qual s'han d'establir els requisits, la informació i les dades que han d'incorporar els informes.»

Tretze. El paràgraf d) de l'article 18.1 queda redactat de la manera següent:

«d) Garantir l'accessibilitat a la sala d'exhibició de les persones amb discapacitat, així com comunicar els serveis d'accessibilitat disponibles.»

Catorze. L'article 19 queda redactat de la manera següent:

«Article 19. *Festivals i filmoteques.*

Les activitats d'exhibició cinematogràfica organitzades per festivals i per filmoteques reconegudes oficialment per alguna administració pública s'han de regir per les seves normes específiques, que, en tot cas, han d'assegurar l'accés i la participació de les persones amb discapacitat en condicions d'igualtat i no-discriminació. Així mateix, la normativa específica de les filmoteques ha de recollir expressament el respecte dels drets d'explotació i altres drets comercials concurrents de les obres, així com la resta de principis establerts al Codi d'ètica de la Federació Internacional d'Arxius Fílmics.»

Quinze. L'apartat 2 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«2. El règim d'ajudes estatals de gestió centralitzada que preveu el capítol esmentat, a més de regir-se pel que disposen aquest Reial decret i les seves bases reguladores corresponents, s'ha de regir per la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions; pel Reglament de la Llei esmentada, aprovat pel Reial decret 887/2006, de 21 de juliol; per la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i per la normativa europea aplicable en la matèria.»

Setze. Es modifica l'apartat 2 i s'afegeixen dos apartats 3 i 4 a l'article 21, que queden redactats de la manera següent:

«2. D'acord amb les disposicions de la Unió Europea en aquesta matèria, s'exceptuen de l'aplicació d'aquests límits les produccions que tinguin la consideració d'obra audiovisual difícil. Tenen la consideració d'obra audiovisual difícil:

a) Els curtmetratges, que poden rebre ajudes públiques de fins al 85% del cost reconegut.

b) Les obres audiovisuals dirigides per una persona que no hagi dirigit o codirigit més de dos llargmetratges qualificats per a la seva explotació comercial en sales d'exhibició cinematogràfica amb un pressupost de producció que no superi 1.500.000 d'euros, que poden rebre ajudes públiques de fins al 80% del cost reconegut.

c) Les obres audiovisuals rodades íntegrament en alguna de les llengües cooficials diferents del castellà que es projectin a Espanya en l'idioma cooficial en

qüestió o subtítulat, que poden rebre ajudes públiques de fins al 80% del cost reconegut.

d) Les obres audiovisuals fetes exclusivament per directors o directores amb un grau de discapacitat igual o superior al 33% reconegut per l'òrgan competent, que poden rebre ajudes públiques de fins al 80% del cost reconegut.

e) Les obres audiovisuals fetes exclusivament per directores, que poden rebre ajudes públiques de fins al 75% del cost reconegut.

f) Les obres audiovisuals amb un valor cultural i artístic especial que necessitin un suport excepcional de finançament segons els criteris que s'estableixin mitjançant una ordre ministerial o en les convocatòries d'ajudes corresponents, que poden rebre ajudes públiques de fins al 75% del cost reconegut.

g) Els documentals, que poden rebre ajudes públiques de fins al 75% del cost reconegut.

h) Les obres d'animació, amb un pressupost de producció que no superi els 2.500.000 euros, que poden rebre ajudes públiques de fins al 75% del cost reconegut.

i) Les obres audiovisuals fetes en règim de coproducció amb països iberoamericans, que poden rebre ajudes públiques de fins al 60% del cost reconegut a la part espanyola.

3. A l'hora de determinar si es respecta la intensitat màxima d'ajuda cal tenir en compte l'import total de les mesures d'ajuda pública a l'activitat o projecte subvencionats, independentment de si la subvenció es finança amb fons locals, regionals, nacionals o de la Unió Europea. A aquest efecte, s'han d'atendre els fons gestionats directament per la Unió Europea que tinguin la consideració d'ajudes, així com els incentius fiscals, que les empreses productores hagin pogut obtenir. No obstant això, els fons atorgats directament pels programes de la Unió Europea sense la participació dels estats membres en la decisió de subvenció no són recursos estatals, per la qual cosa les ajudes concedides en virtut d'aquests no es tenen en compte a l'hora d'analitzar si es respecten els límits de subvenció.

4. L'import total de les ajudes, els ingressos, els recursos i les subvencions que s'han de percebre, directes o indirectes i sigui quin sigui el seu origen, no pot superar en cap cas el cost de l'activitat subvencionada.»

Disset. El paràgraf c) de l'article 32.2 queda redactat de la manera següent:

«c) Vocalies: deu persones nomenades per la Presidència, pertanyents a diferents grups socials que reflecteixin la pluralitat de la societat espanyola, que estiguin vinculades a l'àmbit cinematogràfic i audiovisual, al del consum, al pedagògic, a la protecció de la infància i de l'adolescència, a la igualtat de gènere, a l'atenció a la discapacitat així com a la defensa del medi ambient, i que compleixin les condicions d'aptitud i idoneïtat degudes per a aquesta funció. Per designar-les es poden sol·licitar propostes a les diferents entitats representatives dels àmbits esmentats.»

Divuit. L'apartat 1 de l'article 34 queda redactat de la manera següent:

«1. Els òrgans assessors que preveuen els articles anteriors es regeixen pel que estableix el capítol II, secció 3a, de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. En la seva composició s'ha de vetllar pel compliment del principi de presència equilibrada de dones i homes d'acord amb el que estableix l'article 54 de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes.»

Dinou. L'article 36 queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Procediment sancionador.*

1. El procediment sancionador s'ha d'ajustar, en el que sigui competència dels òrgans de l'Administració General de l'Estat, als principis generals de la potestat sancionadora establerts al capítol III del títol preliminar de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, així com al procediment administratiu comú i les seves especialitats respecte al procediment sancionador establerts a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

2. El procediment sancionador s'ha d'iniciar d'ofici per mitjà d'un acord d'iniciació de l'òrgan competent, segons els termes que estableixen els articles 63 i 64 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

3. És competent per ordenar la iniciació del procediment la Direcció General de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals, i per a la instrucció, la Secretaria General. La resolució dels procediments sancionadors per infraccions molt greus correspon a la Presidència de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals, i la dels procediments corresponents a infraccions greus i lleus, a la seva Direcció General.

4. En el cas de procediments per infraccions en matèria de subvencions, les sancions les ha d'acordar i imposar la persona titular del Ministeri de Cultura i Esport o, si s'escau, la persona titular del Ministeri d'Hisenda, d'acord amb el que estableix l'article 66 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

5. Quan la sanció tingui únicament caràcter pecuniari, l'òrgan competent per resoldre el procediment ha d'aplicar sobre l'import de la sanció proposada les reduccions següents, segons sigui procedent, que són acumulables entre si:

a) Reducció del 35% si la persona infractora reconeix la seva responsabilitat.

b) Reducció del 35% si efectua el pagament voluntari en qualsevol moment anterior a la resolució.

Les reduccions han d'estar determinades en la notificació d'iniciació del procediment i la seva efectivitat està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs en la via administrativa contra la sanció.

6. El termini total per resoldre i notificar el procediment sancionador és de sis mesos a comptar de l'adopció de l'acord d'iniciació. En els supòsits en què el procediment s'hagi paralitzat per una causa imputable a la persona interessada, s'ha d'interrompre el còmput del termini per resoldre i notificar la resolució.

7. Si no s'ha dictat i notificat la resolució un cop transcorreguts sis mesos des de la iniciació, tenint en compte les possibles interrupcions o suspensions del procediment, s'ha de declarar la seva caducitat d'acord amb el que estableix l'article 25.1.b) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

8. La resolució del procediment, que posa fi a la via administrativa, ha d'indicar els recursos que siguin procedents contra aquesta i els terminis per interposar-los.»

Disposició transitòria única. *Eficàcia temporal del règim sobre l'obra audiovisual difícil.*

La consideració d'obra audiovisual difícil que estableix l'apartat dotze de l'article únic és aplicable a totes les obres que hagin sol·licitat el reconeixement del cost de la pel·lícula des del 7 de maig de 2020, després de l'entrada en vigor del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, pel qual s'aproven mesures de suport al sector cultural i de caràcter tributari per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-2019.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

En particular, es deroguen l'article 4.b) i l'annex II de l'Ordre CUL/1772/2011, de 21 de juny, per la qual s'estableixen els procediments per al còmput d'espectadors de les pel·lícules cinematogràfiques, així com les obligacions, requisits i funcionalitats tècniques dels programes informàtics a l'efecte del control d'assistència i rendiment de les obres cinematogràfiques a les sales d'exhibició.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», excepte l'apartat nou de l'article únic, que entra en vigor el dia 1 de juliol de 2021.

Madrid, 9 de desembre de 2020.

FELIPE R.

El ministre de Cultura i Esport,
JOSÉ MANUEL RODRÍGUEZ URIBES